

ATUNCI CÂND TU TE-AI ÎNDURAT

Atunci când eram mort în păcat și în multe fărădelegi,
Tu ai dat tot ce-ai avut, ca să mă scapi și să mă dezlegi.
Ai privit cu adâncă milă și îndurare peste ființa mea
Și ai dat în iubirea Ta, tot ce-ai avut mai de preț pentru ea.

Doamne, dacă Tu Te-ai îndurat de mine un păcătos,
Și dacă mai salvat prin Domnul nostru Isus Hristos,
Este că mai iubit, mă iubești și am preț în ochii tăi
Și că mă scapi clipă, de clipă, de planul, și mâna celor răi.

Astăzi când de păcatele ce le-am comis mai eliberat

Și când în toate cele câte le fac am un cuget curat,
Dă-mi putere ca fără preget să împlinesc voia Ta,
Ca prin credință și pe alții la Tine să-i pot chema.

Aș vrea ca în toate câte le fac să te arăt doar pe Tine
Și în toate, cele ce le trăiesc, să trăiești Tu prin mine.
Îndepărtează de la mine orice nepotrivire de-al Tău Cuvânt,
Și ajută-mă ca în toate, să fiu neprihănit, și sfânt.

Sabadac Viorel
Cules de Sanda Ianoș

COPERTĂ LITERARĂ

(4;10)

Aflați prin anagramare numele unui autor din Biblie și una din cărțile lui.
(Dezlegare în numărul următor)
Dan Matei

MIERCURI 21 septembrie 2016

ora 18.00

CORUL ÎȘI REÎNCEPE
ACTIVITATEA

Anunțuri

Luni ora 18:00 Ședință de comitet
Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Sâmbătă între orele 9-13 Consultații de medicină generală, dentară și oftalmologie
Duminică ora 09:30 Grupurile de rugăciune
Duminică ora 10.00 Serviciu de închinare și grupele de copii
Duminică ora 17.00 Seminar pe teme medicale.
Sesiune de întrebări și răspunsuri

Biserica Creștină Baptistă
"BIRUINȚA"

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Cristina Goron
Tehnoredactare: Roxana Tentiș, Dan Matei

EDITORIAL

Pastor Daniel Chereji

MIROSUL FLORILOR ZDROBITE

„Căci așa vorbește Cel Preaînalt, a cărui locuință este veșnică și al cărui Nume este sfânt: „Eu locuiesc în locuri înalte și în sfințenie; dar sunt cu omul zdrobit și smerit, ca să învierez duhurile smerite și să îmbărbătez inimile zdrobite. (Isaia 57:15)

Cu puțin timp în urmă am predicat la o înmormântare la țară. După ce sicriul a fost coborât în groapă, buchetele nenu-

DIN CUPRINS:

pag. 2 Iubirea Ta

pag. 4 Atunci când Tu ...

„Când privesc cerurile – lucrarea mâinilor Tale – luna și stelele pe care le-ai făcut, îmi zic: Ce este omul, ca să Te gândești la el? Și fiul omului, ca să-l bagi în seamă? L-ai făcut cu puțin mai prejos decât Dumnezeu și l-ai în-cununat cu slavă și cu cinste.”
(Psalmi 8:3-5)

mărate de flori care au fost aduse de participanți au fost aruncate în mormânt.

Odată ce florile au fost aruncate, aproape instantaneu, din groapă s-a ridicat un miros îmbătător ce răspândea în jur parfumul neasemuit al florilor.

Era interesant, deoarece când florile erau afară nu li se simțea mirosul. Apoi mi-am dat seama ce s-a întâmplat. Când florile au fost aruncate în groapă acestea s-au lovit fie de sicriu, fie de pereții aspri ai gropii, zdrobindu-se.

Fiind zdrobite, ceva din ele a început să curgă iar mirosul parfumului lor a devenit mult mai pregnant.

Așa se face că în loc ca din groapă să se simtă mirosul respingător al morții, s-a ridicat în schimb mireasma îmbietoare a celui mai proaspăt parfum.

Mi-a trecut atunci ime-

Continuare pag. 2

diat prin gând că exact același lucru se întâmplă și cu cei ce sunt copii ai lui Dumnezeu.

Deși nu ne place suferința și nu ne simțim confortabil când trecem prin ne-cazuri și diferite probleme, timpul zdrobirii este oportunitatea în care putem elibera mireasma binecuvântată a credinței. Desigur, cu condiția nestrămutată să fim flori.

Sunt sigur că dacă în acele circumstanțe ar fi fost zdrobite buruieni și acestea și-ar fi eliberat propriul miros, dar nu l-ar fi admirat nimeni.

Situațiile de criză, momentele grele ale vieții, zdrobirea noastră, sunt oportunități în care cei ce sunt lângă noi pot face cunoștință cu ceea ce suntem în realitate.

Starea de zdrobire dezvăluie cel mai bine caracterul, gândirea și calitatea credinței care este ascunsă în adâncul nostru.

Când credincioșii ajung să fie zdrobiți, nu se întâmplă altceva decât să descoperi răbdarea lor, dragostea lor, speranța lor, tăria lor, puterea lor, pacea lor, liniștea lor și nădejdea deplină în Domnul.

Florile sunt flori, dar deseori parfumul lor trece neobservat de cei mai mulți. Zdrobirea vine uneori cu îngăduință din partea Domnului tocmai pentru ca atenția celor din jur să fie atrasă de mirosul îmbietor al sfinților care prinși în chingile suferinței vor împăraștia mireasma îmbătătoare a cerului din ei.

Dumnezeu nu ar permite vremea zdrobirii dacă nu ar ști foarte bine că aceasta este ocazia cea mai potrivită ca florile să își reverse parfumul.

pastor Daniel Chereji

Continuare din pag. 1

Oamenii dedați la rau nu înțeleg ce este drept, dar cei ce caută pe Domnul înțeleg totul. Proverbele 28:5

IUBIREA TA

Iubirea Ta, Domnul meu, e o floare, un nufăr alb în amurgul amar, un surâs printre dulci lăcrămioare, un crin ceresc răsărit pe altar.

Iubirea Ta, Domnul meu, e o taină. Ea-mi umple gândul de-un nou înțeles, de-un mister care toate-mi destaină, ca să-nțeleg pentru ce m-ai ales.

Iubirea Ta e-un inel ce ne leagă, un scut sub care-l înfrunt pe Cel Rău.

E tot ce am, e viața mea întregă, de când trăiesc doar prin sângele Tău.

Iubirea Ta, Domnul meu, e-o lumină. Dar când în piept vechi ispite vin iar, atunci din nou pe fața Ta divină, în trist amurg, stropi de sânge răsar.

Costache Ioanid

„De multe ori ne simțim singuri și fără putere. Viața este tot mai grea, sacrificiile sunt tot mai mari și ajungem să simțim că nu mai putem. Ne lovesc neajunsurile, bolile, tristețile, devenim nerăbdători, nervoși... Câte gânduri și griji nu ne apasă și ne simțim neputincioși în fața lor, în fața sorții. Doar viața își continuă cursul cerându-ne să o ducem așa cum putem și știm mai bine.

De câte ori nu așteptam o minune în zile de restriște? Câte întrebări chinătoare nu ne zdruncină sufletul și mintea? Atunci cu siguranță ne aducem aminte de Dumnezeu. Îl căutam cum știm mai bine. Da, Îl căutam, fie că recunoaștem sau nu. Cerem la El speranța de care avem nevoie și așteptăm...

În clipele de durere ne amintim să ne rugăm. Ne închinăm cerându-I ajutorul cu toată disperarea din sufletul nostru. Atunci plângem înaintea Lui cu lacrimi reci și așteptăm să ne asculte, să ne vorbească, să ne arate că este acolo pentru noi, pentru nevoile noastre. La chipul din icoană ne plecăm și ne lăsăm acolo sufletul întreg, îndurerat. Necesitatea de a cere ajutor în clipele grele ne îndeamnă să ne îndreptăm pașii către Dumnezeu. Cu speranța în ființa izbită de necaz facem semnul crucii, stângaci, cu degete strânse, ca nu cumva cineva să treacă printre ele. Nici suflul cuvintelor abia rostite de noi nu se mai simte niciăieri. Rămânem așa ore întregi, noi și chipul din icoană. A doua zi, poate o luăm de la capăt...

Rugăciunea este minunea care ne întărește sufletul și mintea. Ea ne aduce încrederea de care avem nevoie. Ai constatat că totdeauna după ce rostești o rugăciune te simți mai bine, ești mai liniștit? Ți se pare că ai descoperit o nouă lume, una în care ai mai fost când te-ai rugat data trecută, dar ai uitat cât de bine

era, ce stare de liniște ai primit? Dar, mai așteptăm ceva: răspunsul la întrebările noastre, ajutorul necesar pentru a depăși greutățile care au pus stăpânire pe noi.

Rostită din suflet, cu sinceritate și adevăr, rugăciunea poate face miracole pentru noi. Și le face dacă știm să apreciem valoarea ei. Cu răbdare, nădejde și speranță, reușim să trecem peste toate. Învățăm să mergem mai departe și să ne mulțumim cu ceea ce putem realiza, fără a cere mereu mai mult, tot mai mult. Dar rugăciunea nu vine niciodată singură. Ea trebuie însoțită de faptele noastre, de răbdarea și bunătatea care sălășluiesc în sufletul nostru.

Tăria rugăciunii este mare și este cu atât mai puternică cu cât aceasta este mai adânc rostită, din străfundul interiorului nostru. Și, cu cât ne rugăm mai mult și mai mulți, cu atât rezultatul rugii noastre este mai rapid.

Dacă ți se pare că toate acestea sunt povești, te sfătuiesc să-ți amintești și tu de Dumnezeu și de forța rugăciunii, de fiecare dată când ai nevoie. Nu te costă nimic, nici timp prea mult, nici bani într-atât încât să nu poți plăti. Adu-ți aminte că rugăciunea nu-ți cere averi, bogății, nici avuții care mai de care, dar îți oferă în schimb o liniște profundă, de care fiecare dintre noi are nevoie în diverse momente. Și, dacă ești un adevărat creștin, nu uita să și mulțumești pentru cele primite, prin rugăciunea ta. Domnul ascultă necazul și așteaptă mulțumirea, iar legătura se produce numai prin puterea tainică a rugăciunii. Pentru că ruga a fost, a rămas peste ani și va dăinui totdeauna pentru noi ca o minune care ne întărește!

**Sursă: www.resursecrestine.ro
Cules de Dacian Morar**